

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 10. septembrī (*)

Maksātnespēja – Procesa uzsākšanas dalībvalsts tiesību aktu piemērošana –
Īpašumtiesību saglabāšana – Lietas atrašanās vieta

Lieta C-292/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 20. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 2. jūlijā, tiesvedībā

German Graphics Graphische Maschinen GmbH

pret

Alice van der Schee, kas rīkojas kā *Holland Binding BV* maksātnespējas procesa administratore.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*] (referents), tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barhet*] un E. Levits,

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Nīderlandes valdības vārdā – K. Viselsa [*C. Wissels*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], pārstāves,
- Spānijas valdības vārdā – H. Lopess-Medels Baskoness [*J. López-Medel Bascones*], pārstāvis,
- Itālijas valdības vārdā – I. Bruni [*I. Bruni*], pārstāve, kurai palīdz V. Ferrante [*W. Ferrante*], *avvocato dello Stato*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – H. Volkere [*H. Walker*] un A. Henšovs [*A. Henshaw*], pārstāvji,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā – A. M. Rušo-Žoē [*A.-M. Rouchaud-Joët*] un R. Trousterss [*R. Troosters*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām [procesu] (OV L 160, 1. lpp.) 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 7. panta 1. punktu un 25. panta 2. punktu un Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā, kuras ietvaros *German Graphics Graphische Maschinen GmbH* (turpmāk tekstā – “*German Graphics*”) vēršas pret van der Šnē [*van der Schee*], kas rīkojas kā *Holland Binding BV* (turpmāk tekstā – “*Holland Binding*”) maksātnespējas procesa administratore, par Vācijas tiesas izdota rīkojuma izpildi.

Atbilstošās tiesību normas

3 Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras [procesu]. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.”

4 Šīs regulas 4. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru [procesu] un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk “procedūras sākšanas valsts.”

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

b) aktīvus, kas veido daļu no īpašuma un rīcību ar aktīviem, kurus ieguvus vai kuri pārgājuši parādnieka īpašumā pēc maksātnespējas procedūras sākšanas.”

5 Minētās regulas 7. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Maksātnespējas procedūras [procesa] sākšana pret aktīva pircēju neietekmē pārdevēja tiesības, kas pamatojas uz īpašuma tiesību paturēšanu, ja maksātnespējas procedūras sākšanas laikā aktīvi atrodas citas dalībvalsts teritorijā, nevis procedūras sākšanas valstī.”

6 Šīs pašas regulas 25. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūras [procesa] sākšanu ir atzīts saskaņā ar 16. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. Šādus nolēmumus izpilda saskaņā ar 31. līdz 51. pantu, izņemot 34. panta 2. punktu [1968. gada 27. septembra] Briseles Konvencijā par piekritību un nolēmumu izpildi civillietās un komercietās [OV 1972, L 299, 32. lpp.], kurā grozījumi izdarīti ar pievienošanās konvencijām šai konvencijai [turpmāk tekstā – “Briseles konvencija”].

Pirmo apakšpunktu [daļu] piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos sniegusi cita tiesa.

Pirmo apakšpunktu [daļu] piemēro arī nolēmumiem attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti pēc pieprasījuma sākt maksātnespējas procedūru.

2. Citu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas nav minēti 1. punktā, regulē 1. punktā minētā konvencija ar nosacījumu, ka šī konvencija ir piemērojama.”

7 Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punktā ir definēta tās piemērošanas joma. Minēto regulu piemēro visām civillietām un komercietām un tā neattiecas uz ieņēmumu, muitas vai administratīvo jomu.

8 Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Šī regula neattiecas uz:

[..]

b) bankrotu [maksātnespēju], uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām;

[..].”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

9 *German Graphics* – atbilstoši Vācijas tiesībām izveidota sabiedrība – kā pārdevēja noslēdza mašīnu pārdošanas līgumu ar *Holland Binding* – atbilstoši Nīderlandes tiesībām izveidotu sabiedrību, kurā par labu pārdevējam bija iekļauta īpašuma tiesību paturēšanas klauzula.

10 Ar 2006. gada 1. novembra spriedumu *Rechtbank Utrecht* [Utrehtas tiesa] (Nīderlande) sabiedrību *Holland Binding* atzina par maksātnespējīgu un iecēla administratoru.

11 Ar 2006. gada 5. decembra rīkojumu *Landgericht Braunschweig* [Braunšveigas apgabaltiesa] apmierināja pieteikumu, ko *German Graphics* bija iesniegusi, lai noteiktu nodrošināšanas pasākumus attiecībā uz *Holland Binding* telpās Nīderlandē esošo mašīnu zināmu skaitu. Šis pieteikums bija balstīts uz minēto īpašuma tiesību paturēšanas klauzulu.

12 2006. gada 18. decembrī *voorzieningenrechter te Utrecht* (par pagaidu pasākumiem atbildīgais tiesnesis Utrehtā) *Landgericht Braunschweig* rīkojumu atzina par izpildāmu. Van der Šnē, rīkojoties kā *Holland Binding* maksātnespējas procesa administratore, par šo lēmumu *Rechtbank Utrecht* iesniedza apelācijas sūdzību, kura ar 2007. gada 28. marta lēmumu minēto rīkojumu grozīja. Pret *Rechtbank Utrecht* lēmumu *German Graphics* iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākajā tiesā].

13 Ar 2008. gada 20. jūnija rīkojumu *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas [Nr. 1346/2000] 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā izmantotais formulējums “ar nosacījumu, ka šī konvencija [tas ir, Regula Nr. 44/2001.] ir piemērojama” nozīmē, ka Regulā Nr. 44/2001 paredzētos atzīšanas un izpildes noteikumus attiecībā uz citiem nolēmumiem, nevis tiem, kas ir minēti Regulas [Nr. 1346/2000] 25. panta 1. punktā, var atzīt par piemērojamiem tikai tad, ja iepriekš ir pārbaudīts, vai atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktam šie nolēmumi no pēdējās regulas materiālās piemērošanas jomas ir izslēgti?”

2) Vai Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts, skatot to kopā ar Regulas [Nr. 1346/2000] 7. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka lieta, uz kuru attiecas īpašuma tiesību paturēšana, laika brīdī, kad pret pircēju tiek uzsākts maksātnespējas process, atrodas dalībvalstī, kurā tiek uzsākts maksātnespējas process, noved pie tā, ka pārdevēja prasījums, kas ir balstīts uz šo īpašuma tiesību paturēšanu, tāds kā *German Graphics* prasījums, ir uzskatāms par prasījumu, kas attiecas uz maksātnespēju Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē un tādējādi ir izslēgts no šīs regulas materiālās piemērošanas jomas?”

3) Vai saistībā ar atbildi uz 2) jautājumu nozīme ir tam, ka atbilstoši Regulas [Nr. 1346/2000] 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam dalībvalsts, kurā tika uzsākts maksātnespējas process, tiesības regulē, kādi aktīvi veido parādnieka mantu?”

Par pirmo jautājumu

14 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai nolēmumu Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 2. punkta izpratnē var atzīt par piemērojamu atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 noteikumiem tikai tad, ja par izpildi atbildīgā tiesa ir pārbaudījusi, vai minētais nolēmums ietilpst šīs pēdējās regulas piemērošanas jomā.

15 Lēmumu, kas attiecas uz maksātnespējas procesiem, atzīšanu regulē Regulas Nr. 1346/2000 16.–26. pants. Šajā kontekstā šīs regulas 25. panta mērķis ir tādu nolēmumu atzīšana un izpilde, kas nav nolēmumi, kuri tieši attiecas uz maksātnespējas procesa uzsākšanu.

16 Minētā 25. panta, no vienas puses, 1. punkta pirmajā daļā ir minēti “nolēmumi, kas attiecas uz [šāda] procedūras [procesa] norisi un izbeigšanu”, un, no otras puses, tā 1. punkta otrajā un trešajā daļā – nolēmumi, “kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām [procesiem] un kas ir cieši saistīti ar tām”, kā arī nolēmumi, kas attiecas uz zināmiem nodrošināšanas pasākumiem, un tā 2. punktā – “citi nolēmumi [..], kas

nav minēti 1. punktā, [...] ar nosacījumu, ka šī konvencija [tas ir, Briseles konvencija,] ir piemērojama”.

17 Tādējādi Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 2. punktā minētie nolēmumi nav tie, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā. Turklāt nav izslēgts, ka to starpā ir nolēmumi, kas neietilpst nedz Regulas Nr. 1346/2000, nedz arī Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā. Šajā sakarā no 25. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka Regulas Nr. 44/2001 piemērošana nolēmumam šī noteikuma izpratnē ir pakļauta nosacījumam, ka šis nolēmums ietilpst šīs pēdējās minētās regulas piemērošanas jomā.

18 No minētā izriet, ka, ja attiecīgais nolēmums neattiecas uz civillietu vai komerclietu jomu vai ja ir piemērojama Regulas Nr. 44/2001 1. pantā paredzētā izslēgšana no šīs regulas piemērošanas jomas, minēto regulu nevar piemērot.

19 Tādējādi par izpildi atbildīgai tiesai pirms nolēmuma, kas neietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā, atzīšanas atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 noteikumiem ir jāpārbauda, vai attiecīgais nolēmums ietilpst šīs pēdējās regulas piemērošanas jomā.

20 No iepriekš minētā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka formulējums “ar nosacījumu, ka šī konvencija ir piemērojama” nozīmē, ka Regulā Nr. 44/2001 paredzētos atzīšanas un izpildes noteikumus attiecībā uz citiem nolēmumiem, nevis tiem, kas ir minēti Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punktā, var atzīt par piemērojamiem tikai tad, ja iepriekš ir pārbaudīts, vai šie nolēmumi ietilpst Regulas Nr. 44/2001 materiālās piemērošanas jomā.

Par otro un trešo jautājumu

21 Ar savu otro un trešo jautājumu, kas ir izskatāmi kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai maksātnespējas procesa pret pircēju uzsākšanas dēļ un ņemot vērā, ka lieta, uz kuru attiecas īpašuma tiesību paturēšana, atrodas šī procesa uzsākšanas dalībvalstī, prasījums, ko pārdevējs izvirza pret šo pircēju un kas ir balstīts uz šo klauzulu, ir izslēgts no Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomas.

22 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatsaucas uz Regulas Nr. 44/2001 preambulas apsvērumiem. Atbilstoši otrajam no šiem apsvērumiem dažas atšķirības to valstu tiesību aktu starpā, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Saskaņā ar šīs regulas septīto apsvērumu tās darbības jomā jāietver galvenie civilie un komerciālie jautājumi. Piecpadsmitajā apsvērumā saskaņotas tiesas spriešanas interesēs ir uzsvērtā vajadzība izvairīties no tā, ka divās dalībvalstīs tiek taisīti pretrunīgi spriedumi.

23 Šie apsvērumi atklāj Kopienų likumdevēja nodomu izmantot plašu Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punktā norādītā jēdziena “civillietas un komerclietas” izpratni un attiecīgi plašu šīs regulas piemērošanas jomu.

24 Šāda interpretācija ir nostiprināta arī Regulas Nr. 1346/2000 preambulas sestā apsvēruma pirmajā teikumā, atbilstoši kuram šajā regulā saskaņā ar proporcionalitātes principu būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību

maksātnespējas procesu sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procesiem un kas ir cieši saistīti ar šādiem procesiem.

25 Tādējādi šīs pēdējās regulas piemērošanas joma nebūtu jāinterpretē plaši.

26 Pēc šādu precizējumu izteikšanas ir jāatgādina, ka savas judikatūras attiecībā uz Briseles konvenciju ietvaros Tiesa ir nospriedusi, ka prasība ir saistīta ar maksātnespējas procesu, ja tā izriet tieši no maksātnespējas un ir cieši saistīta ar aktīvu realizācijas procesu vai noregulējumu tiesas ceļā (skat. 1979. gada 22. februāra spriedumu lietā 133/78 *Gourdain, Recueil*, 733. lpp., 4. punkts). Tātad prasība ar šādām iezīmēm neietilpst šīs konvencijas piemērošanas jomā (skat. 2009. gada 12. februāra spriedumu lietā C-339/07 *Seagon*, Krājums, I-767. lpp., 19. punkts).

27 Tā kā dalībvalstu savstarpējās attiecībās Regula Nr. 44/2001 turpmāk aizstāj Briseles konvenciju, Tiesas interpretācija par pēdējā tiesību akta noteikumiem attiecas arī uz minētās regulas noteikumiem, ja Briseles konvencijas un Regulas Nr. 44/2001 noteikumus var kvalificēt kā līdzvērtīgus. Turklāt no šīs regulas deviņpadsmitā apsvēruma izriet, ka Briseles konvencijas un šīs regulas interpretācijā jānodrošina nepārtrauktība (2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-167/08 *Draka NK Cables u.c.*, Krājums, I-0000. lpp., 20. punkts).

28 Sistēmā, kas izveidota ar Regulu Nr. 44/2001, tās 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ieņem tādu pašu vietu un pilda tādu pašu funkciju kā Briseles konvencijas 1. panta otrās daļas 2. punkts. Turklāt šo divu normu formulējums ir vienāds (2009. gada 2. jūlija spriedums lietā C-111/08 *SCT Industri*, Krājums, I-0000. lpp., 23. punkts).

29 Ņemot vērā iepriekš minēto, tātad izšķirošs faktors, lai noteiktu, vai ir piemērojams Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums, ir tas, cik cieša ir saikne starp tādu tiesvedību kā pamata prāvā un maksātnespējas procesu iepriekš minētās judikatūras sprieduma lietā *Gourdain* izpratnē.

30 Ir jākonstatē, ka tādā situācijā, kāda ir pamata lietā, Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas izslēgšanai šī saikne nešķiet nedz pietiekami tieša, nedz arī pietiekami cieša.

31 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *German Graphics* – prasītāja *Landgericht Braunschweig* ierosinātajā tiesvedībā – ir lūgusi atgriezt tās īpašumā esošās preces un ka šai tiesai bija vienīgi jānoskaidro jautājums par dažu *Holland Binding* telpās Nīderlandē esošo mašīnu īpašuma tiesībām. Atbilde uz šo tiesību jautājumu nav atkarīga no maksātnespējas procesa uzsākšanas. *German Graphics* uzsāktās tiesvedības mērķis ir vienīgi nodrošināt par labu šai pēdējai sabiedrībai noslēgtās īpašuma tiesību paturēšanas klauzulas piemērošanu.

32 Citiem vārdiem sakot, prasība saistībā ar minēto īpašuma tiesību paturēšanas klauzulu ir patstāvīga prasība, kuras pamats nav rodams maksātnespējas procesu tiesībās un sakarā ar kuru nav vajadzīga nedz šāda veida procesa uzsākšana, nedz arī administratora iejaukšanās.

33 Šādos apstākļos vienīgi ar to, ka administratore ir tiesvedības dalībniece, nepietiek, lai *Landgericht Braunschweig* ierosināto tiesvedību kvalificētu kā tādu, kas tieši izriet no maksātnespējas un kas ir cieši saistīta ar aktīvu realizācijas procesu.

34 Tādējādi ir jākonstatē, ka tāda prasība, kādu *German Graphics* ir cēlusi *Landgericht Braunschweig*, nav ārpus Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomas.

35 Tomēr iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai Regulas Nr. 1346/2000 7. panta 1. punkts varētu ietekmēt prasību, kurām ir saikne ar maksātnespējas procesu, kvalifikāciju. Taču šis noteikums vienīgi precizē, ka “maksātnespējas procedūras [procesa] sākšana pret aktīva pircēju neietekmē pārdevēja tiesības, kas pamatojas uz īpašuma tiesību paturēšanu, ja maksātnespējas procedūras sākšanas laikā aktīvi atrodas citas dalībvalsts teritorijā, nevis procedūras sākšanas valstī”. Citiem vārdiem sakot, šī norma tāpat ir materiāls noteikums, kas ir vērsts uz to, lai aizsargātu pārdevēju saistībā ar aktīviem, kuri atrodas ārpus maksātnespējas procesa sākšanas dalībvalsts.

36 Turklāt minētais 7. panta 1. punkts pamata lietā nav piemērojams, jo maksātnespējas procesa sākšanas laikā *German Graphics* preces atrodas Nīderlandē, tas ir, maksātnespējas procesa sākšanas dalībvalsts teritorijā.

37 Saistībā ar ietekmi, kas Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam varētu būt attiecībā uz Tiesas atbildi par prasības pamata lietā kvalifikāciju, ir jākonstatē, ka šis noteikums ir vienkārši norma, kas ir vērsta uz tiesību aktu konfliktu novēršanu, paredzot, ka maksātnespējas procesa uzsākšanas valsts normatīvie akti ir piemērojami, lai noteiktu “aktīvus, kas veido daļu no īpašuma un rīcību ar aktīviem, kurus ieguvis vai kuri pārgājuši parādnieka īpašumā pēc maksātnespējas procedūras [procesa] sākšanas”. Šis noteikums Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomu nekādi neietekmē.

38 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, skatot to kopā ar Regulas Nr. 1346/2000 7. panta 1. punktu, ievērojot šīs pēdējās regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar īpašuma tiesību paturēšanas klauzulu pārdevēja celtai prasībai pret maksātnespējas stāvoklī esošu pircēju, ja lieta, kas ir šīs klauzulas priekšmets, maksātnespējas procesa pret minēto pircēju uzsākšanas brīdī atrodas šī procesa uzsākšanas dalībvalstī, šis izņēmums nav piemērojams.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospiež:

1) Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām [procesu] 25. panta 2. punkts ir interpretējams

tādējādi, ka formulējums “ar nosacījumu, ka šī konvencija ir piemērojama” nozīmē, ka Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās paredzētos atzīšanas un izpildes noteikumus attiecībā uz citiem nolēmumiem, nevis tiem, kas ir minēti Regulas Nr. 1346/2000 25. panta 1. punktā, var atzīt par piemērojamiem tikai tad, ja iepriekš ir pārbaudīts, vai šie nolēmumi ietilpst Regulas Nr. 44/2001 materiālās piemērošanas jomā;

2) izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 44/2001 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, skatot to kopā ar Regulas Nr. 1346/2000 7. panta 1. punktu, ievērojot šīs pēdējās regulas 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar īpašuma tiesību paturēšanas klauzulu pārdevēja celtai prasībai pret maksātnespējas stāvoklī esošu pircēju, ja lieta, kas ir šīs klauzulas priekšmets, maksātnespējas procesa pret minēto pircēju uzsākšanas brīdī atrodas šī procesa uzsākšanas dalībvalstī, šis izņēmums nav piemērojams.

[Paraksti]